

Î N C H E I E R E

07 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Miron Tomai, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Miron Tomai împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, intervenientul accesoriu Întreprinderea de Stat Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Miron Tomai și menținută hotărârea Judecătoriei Râșcani municipiul Chișinău din 28 iunie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 30 martie 2013, Miron Tomai a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, intervenientul accesoriu Întreprinderea de Stat Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii Miron Tomai a indicat că la 15 mai 2011 a importat pe teritoriul Republicii Moldova două mijloace de transport de model „Hyundai Terracan” și „Hyundai Trajet” care au fost vămuite la Biroul Vamal Leușeni și ulterior au fost înregistrate cu titlu de drept de proprietate după Miron Tomai în Registrul de Stat al Transportatorilor la ÎS CRIS „Registru”.

Recent a hotărât să înstrăineze aceste automobile, însă de la Subdiviziunea teritorială a Direcției de înregistrare a transportului și calificare a conducătorilor auto, la care s-a adresat împreună cu cumpărătorii, le-a fost comunicat că perfectarea înscrisurilor pe numele cumpărătorilor este imposibilă din motivul anulării de către Serviciul Vamal al Republicii Moldova a actelor de import a automobilelor.

În asemenea circumstanțe la 17 februarie 2012 s-a adresat cu o cerere Serviciului Vamal al Republicii Moldova prin care a solicitat explicarea situațiilor create cu eliberarea copiilor corespunzătoare de pe acte de anulare a importului.

La 02 martie 2012 a primit de la Serviciul Vamal scrisoarea nr. T-71/12 din 01 martie 2012 în care s-a indicat că anterior, prin scrisorile nr. 1494 și nr. 1495 din 09 septembrie 2011 i s-a comunicat despre faptul anulării actelor vamale care au stat la baza importării mijloacelor de transport de model „Hyundai Terracan” și

„Hyundai Trajet” prin postul vamal Leușeni-Albița, însă acest fapt nu corespunde adevărului deoarece asemenea scrisori nu le-a recepționat.

Mai indică că la scrisoarea nr. T-71/12 din 01 martie 2012 au fost anexate și scrisorile nr. 1494 și nr. 1495 din 09 septembrie 2011 din conținutul cărora a aflat că ar fi avut loc o verificare suplimentară, în urma căreia s-a stabilit că mijloacele de transport importate sunt destinate transportării de persoane și nu transportării de mărfuri, precum au fost declarate și prin urmare, fiind fabricate în anul 2001, nu puteau fi importate în Republica Moldova în anul 2011 deoarece nu se încadrau în limita de vechime de 7 ani, stabilită de legislația în vigoare a Republicii Moldova. Din aceste considerente Serviciul Vamal ar fi emis ordinul nr. 229-O din 09 august 2011 prin care a anulat adeverința vamală TV-25 nr. 0237283 din 15 mai 2011, eliberată la importul automobilului de model „Hyundai Terracan” și adeverința vamală TV-25 nr.0237281 din 15 mai 2011, eliberată la importul automobilului de model „Hyundai Trajet”.

Mai menționează că prin cererea prealabilă a solicitat Serviciului Vamal să-i fie prezentat ordinul nr. 229-O din 09 august 2011 care de fapt este actul administrativ în baza cărui au fost anulate adeverințele vamale și tot în baza lui se pretinde scoaterea mijloacelor de transport, sus indicate, de pe teritoriul Republicii Moldova, însă până la momentul adresării în judecată nu i-a fost prezentat acest ordin.

Menționează că la momentul importului automobilelor pe teritoriul Republicii Moldova acestea au fost supuse controlului fizic și documentar, conform prevederilor ordinului Serviciului Vamal nr. 480 din 18 decembrie 2006 cu privire la aprobarea Metodologiei de prelucrare a declarației vamale în detaliu, și s-a stabilit că aceste automobile se încadrează la poziția tarifară nr. 8704 – „automobile pentru transportul mărfurilor”, prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 1525 din 29 decembrie 2007 cu privire la aprobarea Nomenclatorului de mărfuri al Republicii Moldova.

Faptul precum că automobilele importate sunt destinate transportului de mărfuri și corespund anume acestei poziții tarifare este specificat și în Rapoartele de constatare tehnico-științifice din 12 mai 2011 care au fost întocmite de Direcția Securitate Informațională și a documentelor din cadrul ÎS CRIS „Registru”.

Afirmă că automobilele de model „Hyundai Terracan” și „Hyundai Trajet”, cu anul de fabricare 2001, fiind destinate transportului de mărfuri, puteau fi introduse pe teritoriul Republicii Moldova, deoarece în conformitate cu art. 10 alin. (1) lit. a) al Legii nr. 1569 din. 20 decembrie 2002 cu privire la modul de introducere de și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice, termenul limită de exploatare a automobilelor de categoria respectivă, ce pot fi introduse pe teritoriul țării, este de 10 ani.

Astfel, consideră că Serviciul Vamal în mod eronat și ilegal a emis ordinul nr. 229-O din 09 august 2011 și care urmează a fi anulat de instanța de judecată.

Cere Miron Tomai obligarea Serviciului Vamal al Republicii Moldova să prezinte ordinul nr. 229-O din 09 august 2011 și actele ce au stat la baza importului automobilelor de model „Hyundai Terracan” și „Hyundai Trajet” și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 28 iunie 2013 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013 a fost respins apelul declarat de către Miron Tomai și menținută hotărârea primei instanțe.

La 18 februarie 2014, în termenul prevăzut de lege, Miron Tomai a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe și deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Recurentul, în motivarea recursului, a indicat că hotărârea instanței de fond și decizia instanței de apel sunt neîntemeiate, adoptate cu încălcarea normelor de drept material și a normelor de drept procedural și anume instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea precum și, instanța de apel, a apreciat în mod arbitrar probele prezentate și a admis erori care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

La 07 aprilie 2014, Miron Tomai a depus recurs desfășurat indicând că în cazul de față instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele prezentate și argumentele invocate, ceea ce a dus la soluționarea greșită a pricinii și a admis erori care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, consideră că instanțele judecătorești la examinarea pricinii nu au apreciat toate argumentele și probele invocate de către Miron Tomai și doar s-a redus la poziția procesuală a pârâtului-intimat Serviciul Vamal.

Această situație în opinia sa reprezintă o abatere gravă de la sarcinile procedurii civile și o încălcare esențială a modului de motivare a hotărârilor pronunțate.

Mai menționează că instanțele judecătorești nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, referindu-se la art. 10 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către Persoane fizice nr. 1569 din 20 decembrie 2002.

Pe lângă aceasta atrage atenția instanței de recurs și asupra faptului că prin ordinul nr. 229-0 din 09 august 2011, Serviciul Vamal nu numai că anulează adeverințele de import, dar ordonă și scoaterea acestor automobile de pe teritoriul Republicii Moldova, cu punerea în sarcina echipelor vamale mobile, a depistării și reținerii acestor automobile, iar acest lucru, în opinia sa practic eschivează cu faptul exproprierii ilegale a apelantului Miron Tomai de la bunurile sale dobândite în mod legal, ceea ce reprezintă o ingerință inadmisibilă asupra patrimoniului persoanei, proprietatea căruia este garantată de art. 46 alin. (1) al Constituției și art. 316 Codul civil.

La 16 aprilie 2014, ÎS „CRIS „Registru” a depus referință la recursul declarat de Miron Tomai solicitând declararea recursului drept inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau

aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Miron Tomai nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Miron Tomai ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Miron Tomai se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi